

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2019 r. – Imperial Brands i in./Komisja**(Sprawa T-760/19)**

(2020/C 36/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imperial Brands plc (Bristol, Zjednoczone Królestwo), Imperial Tobacco Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings (2) Ltd (Bristol) (przedstawiciele: adwokat D. Slater, lawyer, E. Burrows, N. Gardner i S. Mardell, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji C(2019) 25 26 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia i naruszyła prawo lub popełniła oczywisty błąd w ocenie w związku z zastosowaniem art. 107 ust. 1 TFUE, przyjmując, że brytyjskie przepisy dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) stanowią właściwy system odniesienia. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych.
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja błędnie potraktowała przepisy rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (Przepisy międzynarodowe i inne) z 2010 r.] – który wprowadza zwolnienie podatkowe dla finansowania grup zagranicznych spółek kontrolowanych – jako formę odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jest selektywne, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej są traktowane w odmienny sposób.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jest prowadzi do przysporzenia korzyści w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
5. W ramach zarzutu piątego skarżące twierdzą, że Komisja nie uzasadniła wystarczająco ustalenia, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jest częściowo nieuzasadnione, a tym samym naruszyła art. 296 TFUE.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym „pełne” zwolnienie na podstawie sekcji 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.

7. Zgodnie z zarzutem siódmym zwolnienie w wysokości 75 % na podstawie sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
8. Zarzut ósmy dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na KSZ spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem podatkowym dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych narusza swobodę przedsiębiorczości skarżących, co jest sprzeczne z art. 49 TFUE.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym Komisja naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾, która nie znajduje zastosowania *ratione temporis* lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
10. W ramach zarzutu dziesiątego skarżące twierdzą, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła wyłączną suwerenność Zjednoczonego Królestwa w dziedzinie podatków bezpośrednich, naruszając w ten sposób art. 4 i 5 TUE oraz art. 114TFUE.

(¹) Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2019 r. – Willis Europe/Komisja

(Sprawa T-761/19)

(2020/C 36/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Willis Europe BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci N. Niejahr i B. Hoorelbeke, a także A. Stratakis i P. O’Gara, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (Dz.U. 2019, L 216, s. 1) w zakresie, w jakim przyjęto w niej, że domniemany środek pomocy stanowi pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i nakazano jego odzyskanie wraz z odsetkami, między innymi od strony skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2, 3 i 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazano w nich odzyskanie niezgodnej z prawem pomocy wraz z odsetkami, między innymi od strony skarżącej;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.